

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata kwartalna 4000 mk. miesięczna 1500 mk. — Poszczególne numery 200 mk.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 300 mk. od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 450 mk. od wiersza.

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Drukarni Gdańskiej“ A.-G.

Nr. 23 || **Puck, środa, dnia 21 marca 1923 r.** || **Rok 37.**

- 166 Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 28. lutego 1923 wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych o zmianie obwieszczenia z dnia 30-go lipca 22. w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony. — Monitor nr. 59.
- 167 Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1-go marca 23. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony. — Monitor nr. 60.
- 168 Okólnik Wojewody Pomorskiego w sprawie eksmisji osób zwolnionych ze służby państwowej z lokali zarekwirowanych — Dz. Urz. Woj. Pom. nr. 617. —
- 169 Okólnik Wojewody Pomorskiego w sprawie zakresu działania Urzędów Rozjemczych dla spraw najmu. — Dz. Urz. Woj. Pom. nr. 617. —
- 170 Dotyczy zapłacenia III. raty podatku powiatowego.
- 171 Skorowidz do Urzędownika Urzędowego powiatu puckiego na rok 1922.

166.

Obwieszczenie

Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 28 lutego 1923 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych, oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych o zmianie obwieszczenia z dnia 30 lipca 1922 r. w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony.

Na zasadzie art. 10 p. 1, oraz art. 13 ustawy z dnia 15 lipca 1920, o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 257) i zgodnie z wnioskiem Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu ogłasza się, co następuje:

§ 1. W obwieszczeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 lipca 1922 r., wydanem w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony („Monitor Polski“ Nr. 177 poz. 111) wprowadza się następujące zmiany:

a) Po poz. tar. celnej „40. Bydło, konie, trzoda chlewna, zwierzęta domowe (drób), z wyjątkiem kotów i psów“

dodaje się następujący ustęp:

„Wywóz zwierząt, stanowiących wiano małżeńskie osób zamieszkałych w pasie pogranicznym do Czechosłowacji może się odbywać za przepustką wydaną przez właściwego starostę, po stwierdzeniu, iż posiadacz zwierzęcia przesiedla się na drugą stronę granicy i że zwierzę stanowi jego wiano.“

b) skreśla się:

»poz. tar. celnej Towar

85 p. 1. Olej wulkanowy i cylindrowy“.
 § 2. Obwieszczenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Obwieszczenie z dnia 30 lipca 1922 r. („Monitor Polski“ Nr. 177 poz. 111) pozostaje nadal w mocy ze zmianami, wprowadzonymi obwieszczeniami z dnia 14 września 1922 r. i z dnia 22 listopada 1922 r. i z dnia 28 grudnia 1922 r. („Monitor Polski“ Nr. 216 poz. 145, Nr. 272 poz. 193 i Nr. 19 z r. 1923 poz. 18).

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Stefan Ossowski.

Minister Skarbu:

(—) W. Grabski.

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państw.

(—) J. Raczyński.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Sikorski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i przestrzegania.

Puck, 15 3 23 r.

Lipski, starosta.

167.

Obwieszczenie

Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 1 marca 1923 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony.

Na zasadzie art. 10 p. 1 oraz artykułu 13 p. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. Nr. 79 poz. 527) i zgodnie z wnioskiem Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu ogłasza się, iż, począwszy od siódmego dnia po ogłoszeniu niniejszego obwieszczenia w „Monitorze Polskim“, wywóz przez linię celną Rzeczypospolitej Polskiej towarów objętych poniżej wymienionymi pozycjami taryfy celnej jest zabroniony.

Poz. tar. celn.

Nazwa towaru:

143 p. 1-a Miedź, nikiel, kadm w wiórach, opiłkach i złomkach.

143 p. 2-a Mosiądz, tombak, argentyń, brytanja, bronz i inne stopy metalowe, w wiórach, opiłkach i złomkach.

146 p 1-a ołów w złomach.

Obwieszczenie z dnia 30 lipca 1922 r. („Monitor Polski“ Nr. 177 poz. 111) pozostaje nadal w mocy ze zmianami, wprowadzonymi obwieszczeniami z dnia 14 września 1922 r., z dnia 22 listopada 1922 r., z dnia 28 grudnia 1922 r. oraz z dnia 28 lutego 1923 r. („Monitor Polski“ Nr. 216 poz. 145, Nr. 272 poz. 193, Nr. 19 z 1923 r., poz. 18 oraz Nr. 59, poz. 59).

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Stefan Ossowski.

Minister Skarbu:

(—) W. Grabski

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i przestrzegania.

Puck, 15. 3. 23 r.

Lipski, starosta.

168.

Okólnik Wojewody Pomorskiego w sprawie eksmisji osób zwolnionych ze służby państwowej z lokali zarekwirowanych.

Postanowienie ustępu 1 art. 24 ustawy z dn. 4 IV br. (Dz. Ust. nr. 33 poz. 264) wyraźnie normuje prawa osób korzystających z lokali zarekwirowanych na podstawie dawnej ustawy z dnia 27 XI 1919r. Mówi ono, że osoby te zachowują prawo korzystania z lokali nadal, przyczem ustawa nie robi różnicy, czy dana osoba korzystająca z zarekwirowanego lokalu, pełni dalej funkcje, które ją swego czasu uprawniały do rekwizycji.

Ponieważ zasadniczo żadna ustawa nie działa wstecz, o ile ustawodawca wyraźnie nie nada pewnej ustawie takiej mocy, co jednak w ustawie z dnia 4 IV br. nie ma miejsca — przeto prawa nabyte na podstawie poprzedniej ustawy z dn. 27 XI 1919r. (Dz. Ust. Nr. 92 poz. 498) nie zostały w niczem do dnia wejścia w życie nowej ustawy, t. j. do dn. 25 V 22r. naruszone.

Prawa te zostały jednak częściowo od dnia 25 V 22 ograniczone przez cytowany poprzednio art. 24 ust. z dnia 4 IV 22, który postanawia, że od dnia wejścia w życie ustawy t. j. 25 V 1922 zarówno osoby korzystające z lokali zarekwirowanych jak i przydzielone im lokale podlegają wszystkim przepisom ustawy z dnia 4 IV 1922.

Wynikałoby z tego, że do osób tych i lokali stosuje się również ustęp 1 art. 24 nowej ustawy z dn. 4 IV 22.

Wynikałoby z tego, że do osób tych i lokali stosuje się również ustęp 1 art. 24 nowej ustawy z dn. 4 IV 22.

Z Zestawienia jednak tego ustępu z ustępem 1 art. 24 ustawy z dnia 4 IV 22 wypływałaby sprzeczność, gdyż z ustępem 1 art. 14 głoszący, że prawo korzystania z przydzielonego lokalu przysługuje uprawnionym do otrzymania mieszkania w drodze rekwizycji tylko na czas pełnienia przez nich funkcji publicznych, wykluczałby prawo z ustępu 1 art. 23, o którym była poprzednio mowa.

Wspomniana zwyż sprzeczność przy bliższym wnikięciu w brzmienie omawianych artykułów, oraz intencję ustawodawcy, okazuje się tylko pozorną, gdyż postanowienie ustępu 1 art. 14 odniesie się jedynie do osób, które otrzymują mieszkania na podstawie ustawy z dnia 4 IV 1922, na co wskazuje choćby cytat art. 1 p. p. 2, 3, 4, pomieszczony w art. 14 tejże ustawy.

Natomiast ustęp 1. art. 24. należy uważać za przepis przejściowy, normujący stosunki prawne powstałe za czasów działania poprzedniej ustawy, oczywiście z mocą obowiązującą od dnia wejścia w życie nowej ustawy t. j. 25. V. 22. Stosunki te wspomniany artykuł normuje w ten sposób, że wprawdzie zachowuje prawo korzystania z mieszkań zarekwirowanych na podstawie ustawy z dnia 27 listopada 1919 r.; stara ustawa z dn. 27 listopada 1919 r. nie przewiduje bowiem utraty prawa korzystania z zarekwirowanego lokalu w razie wygaśnięcia tytułu uprawniającego do rekwizycji (art. 1), — jednakże od dnia 25. V. br. poddaje te stosunki, jak również osoby korzystające z rekwizycji, przepisom nowej ustawy, które znacznie ograniczają prawa z dawnej ustawy. Stąd wynika, że osoba korzystająca z lokalu zarekwirowanego na podstawie ustawy z 27. XI. 19. zachowuje go nadal, chociażby w chwili wejścia w życie nowej ustawy nie była już osobą uprawnioną do korzystania z rekwizycji, zajmowany zaś przez nią lokal, jako zarekwirowany na podstawie ustawy 27. XI. br., podlega między innymi również przepisowi ustępu IV. art. 9 t. zn. że pozostaje w ewidencji i w dyspozycji zarządu gminy i nie może bez zgody tejże nikomu być odstąpiony.

Powyższe podaję do wiadomości na podstawie reskr. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. SL. 439,22 okólnik 161 z dnia 20. grudnia 1922 r. z poleceniem ścisłego zastosowania się.

Torun, dnia 29. stycznia 1923 r.

Wojewoda:

(—) Jan Brejski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości. Puck, 14. III. 23 r.

Lipski, starosta.

169.

Okólnik Wojewody Pomorskiego w sprawie zakresu działania Urzędów Rozjemczych dla spraw najmu.

Okólnikiem wojewódzkim z 21. 12. 1921 L. IVa—605 zarządziłem powołanie do życia i działalności Urzędów Rozjemczych dla spraw najmu także w okręgach wiejskich, — a to celem ułatwienia tej ludności pomocy prawnej w sprawach sporów o najem mieszkań.

Mimo że w okólniku tym wyraźnie zaznaczyłem charakter, cel i zakres działania tych urzędów, w praktyce, pojedyncze urzędy, zapominając swój właściwy charakter instancji sądowej, przywłaszczają sobie charakter władzy administracyjnej i dokonują aktów administracyjnych, jak rekwizycje mieszkań, przydział ich itp. do czego bezwzględnie nie mają prawa.

Kompetencję Urzędu Rozjemczego określają art. 10—13 ustawy o ochronie lokatorów, z dnia 18 grudnia 1920 r., upoważniające wymieniony Urząd do rozstrzygania sporów w sprawach, wynikających ze stosunku najmu między właścicielem domu a najemcą, względnie najemcą a podnajemcą np. w sprawach o ważności wypowiedzenia, o przedłużeniach stosunku najmu, o wysokości komornego itp.

Zarówno postępowanie przed Urzędami Rozjemczymi, jako też dalszy tok instancji i wykonanie wyroków, uregulowane jest na wzór przepisów, obowiązujących w sądach zwyczajnych,

w szczególności instancją odwoławczą od wyroków Urzędu Rozjemczego jest Sąd Okręgowy, w którego obwodzie rozstrzygający Urząd ma swoją siedzibę.

Wykonywanie prawomocnych wyroków Urzędu Rozjemczego przeprowadza się w drodze egzekucji sądowej przez komornika sądowego.

W myśl powyższego Urzędy Rozjemcze dla spraw najmu winny się ograniczyć wyłącznie do rozstrzygnięcia sporów powstających między właścicielem domu a lokatorem, a to na zasadzie przepisów Art. 10—14 cytowanej ustawy o ochronie lokatorów, a zaniechać jakichkolwiek aktów administracyjnych, mających na celu powstanie nowych stosunków najmu. Zaznaczam tu, że ustawa z 4. 4. 1922 poz. 264 Dz. U. Rz. P. o obowiązku gmin dostarczania pomieszczeń dotyczy tylko zarządów miejskich, a nie ma żadnego zastosowania w gminach wiejskich.

Wykonanie decyzji Urzędów Rozjemczych należy do komornika sądowego na żądanie stron, nie zaś z urzędu. — Wykonania zatem nie mogą przeprowadzać władze administracyjne (wójt, sołtys) a tylko na żądanie komornika i w granicach przepisów prawnych, mogą mu używać pomocy.

Toruń, dnia 30 stycznia 1923 r.

Wojewoda:

(—) Jan Brejski.

Powyzsze podaje do ogólnej wiadomości pp. wójtom do przestrzegania.

Puck, dnia 14 marca 1923.

Lipski, starosta.

170.

Dotyczy zapłacenia III. raty podatku powiatowego.

Pp. Sołtysom i przełożonym obszarów dworskich przypominam niniejszem zapłacenie III. raty podatku powiatowego na rok 1921, który jest płatny dnia 15. III. 1923 r.

Gminom i obszarom dworskim, które do dnia 28. III. 1923 r. podatku powyższego nie zapłacą, wysłę powtórne ponaglenie na ich koszt, obliczë także poważne odsetki za zwłokę.

Puck, dnia 13. marca 1923 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

Lipski, starosta.

171.

Skorowidz do Orędownika Urzędowego powiatu puckiego na rok 1922.

Celem zorientowania się w przepisach prawnych, ogłoszonych w Orędowniku Urzędowym powiatu puckiego na rok 1922, jest niezbędnie potrzebny skorowidz z roku 1922.

Skorowidz taki odebrać można w tutejszej administracji i płaci się 1500 marek za jeden egzemplarz.

Prenumeratory prywatni winni w własnym interesie kupić ten skorowidz. Władze mi podległe zobowiązują niniejszem do wykupienia.

Administracja Orędownika Urzędowego.

Lipski, starosta.

OGŁOSZENIA

Międzynarodowe Targi w Wiedniu,

które odbędą się od 18. do 24. marca w Wiedniu, zapowiadają się bardzo dobrze. Celem zapoznania tuł. przemysłu i kupiectwa z tymi Targami i nawiązania stosunków zwłaszcza z krajami bałkańskimi, które są Targami tymi bardzo zainteresowane, będzie urządzona w czasie Targów wspólna wycieczka kupców i przemysłowców, co do której bliższych szczegółów zasięgnąć można w Akcyjnym Towarzystwie Handlowym Związku Fabrykantów w Bydgoszczy, ul. Hermana Frankiego 1. tel. 1374, gdzie również otrzymać można już karty wstępu na Targi, dające cały szereg korzyści w podróży (zniżki 50 %) oraz zamawiać kwatery na czas pobytu w Wiedniu.

Zdrowe bydło

jest dumą i uciechą wszystkich gospodarzy! Dlatego należy nie zapominać i zwracać się do znanego źródła na wszystkie środki lecznicze i opatrunkowe dla bydła w Pucku.

Drogerja Kaszubia, Rynek 24. Tel. 77

właśc.: **Edward Fikus.**

